

Hvis De nu forkaste det af mig stillede Forslag og vedtage det af det ærede Medlem stillede, saa vilde det lykkes, som for Varde By er det behageligste, nemlig at den Bane, der kan staffles Penge til, forkastes, hvorimod den Bane, som man ikke kan staffe Penge til, bliver vedtagen af Tinget. Følgelig bliver der ingen Baue. Jeg siger ikke, at man ræsonnerer saaledes, men kun, at man kunde tænke sig, at der blev ræsonneret saaledes i Varde. Med Hensyn til Byerne Sønder paa, Sjelborg og Hjerting Jisserlejer, har jeg allerede udtalt mig, men den højtærede Minister mente ikke, at der burde tages det Hensyn til dem, som jeg bad om. Naar det skal være en Kobbane, hvad er da alt det andet, der er gjort over for Hjerting, som i sin Tid var den største Handelsplads paa Vestkysten? Det er fra Hjerting, at de første Dampskibe til England gik ud, og fra Hjerting blev hele det sydvestlige Jylland forsynet. Selv ad Landevejen op til Viborg gik der i sin Tid Fragtvogne. Denne By blev aldeles ødelagt ved Jærnbanen og Havnen ved Esbjerg, i den Grad, at Husene forsvandt, og det efterhaanden kun blev et Jisserleje. Jeg synes, at naar man gør saa meget for alle de andre Byer, kan man gerne give det ringe Tilskud, her er Tale om, til Hjerting Bys Beboere for at hindre, at Befolkningen vandrer ud derfra, idet de lettere kunne arrangere sig med deres Fisk ved at bo i Esbjerg, og for at staffe Hjerting Betingelse for en Konkurrence som Badsted med Jans. Jeg synes, at der var nogen Rimelighed for, at man hjalp et saadant Sted som Hjerting, der efter at have haft en væsentlig Betydning som Eksport- og Importplads med Ublandet, er blevet berøvet alt ved de ny Anlæg. Naar der stadig er Tale om Kobbaner og slikt, har Hjerting virkelig Krav paa at blive erindret som et af de Steder, der netop er blevet ødelagt paa denne Maade; men jeg erindrer i øvrigt om, at det er Jisserierne hele Vejen lige til Holmslands Klit, som dette Forslag i væsentlig Grad vil komme til Nytte. Saa er der endnu en Ting, jeg dog maa sige; det angaar Underkrifterne. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er saa ringe et Antal Underkrifter, der er stoffet til Veje Nord fra. Fra Holmslands Klit er der 80, fra Lønne 70, fra Henne 139, fra Sønderbork, Nørre-Nebel, Dutrup og Ølsby 173. I det hele er der Nord fra kommet 8—900 Underkrifter. Det er Halvdelen, og det er slet ikke saa lidt. Disse Underkrifter skal jeg som sagt lægge hen til behagelig Afbenyttelse. Saa vil jeg gerne til-

føje, at Esbjerg By selvfølgelig ogsaa er villig til at bringe betydelige Ofre for at saa denne Bane. Jeg har begrundet hele Lovforslaget kun paa Landboernes Interesser, saaledes som jeg mener, man bør; men naar der endelig stadig tales om Byerne, kan der saa ikke tages en lille Smule Hensyn til Esbjerg? Denne By er opstaaet ved alle de Havnebygningsarbejder, som Staten har ladet udføre. Den er begyndt med en fattig ubemiblet Befolkning, som har kæmpet sig lidt efter lidt frem. Den har haft uhyre vanskeligt ved at saa andet Erhverv end netop Erhvervet ved Havnen. Vidt efter lidt har den nu udviklet sig, men efterhaanden som Kravene til Virksomhed stige, bliver man ikke desmindre bestandig ved med at lægge Hindringer i Vejen. Jeg maa tillade mig at erindre om, hvilke Vanskeligheder der er forarsaget for Stibsfartens Udvikling derved, at der bestaar et Slags monopoliseret Dampstibsselskab, som ganske vist til at begynde med har været til Fordel for Byen, men efterhaanden er blevet en Hindring for den, om end det er til Nytte for Jordbruget, at det er der. Saa maa jeg erindre om, at Havnen ligger hen som Hindring for Udviklingen af Stibsfarten, idet den er kun halvfuldendt, saaledes at man ikke en Gang kunde komme til, selv om man kunde staffe større Stibsfart. Der har været de Dødelikke, hvor man ikke har kunnet benytte den Stibsfart, der har villet søge dertil; det har kun været enkelte Dødelikke, men det er slet oftere og oftere. Vi havde forleden Dag Vanskeligheder ved Prioritetsforholdene paa Tale. Derovre svæve Husjerne omkring mellem Himmerig og Helvede og vide ikke, hvor de skulle gaa hen og saa Prioriteter i Husene. Saa maa jeg maaste nævne Forslaget om Jurisdiktionsforholdene i Fjor. Man siger til Ribe Amt: Værsgo' byg et Ting- og Arresthus i Esbjerg for Stads Herred. Man bygger det, og det staar tomt i længere Tid, og saa en Sten Dag kommer der et Forslag frem her, og man beslutter i Forbindelse med Justitsministeren, at Stads Herred skal flyttes til Esbjerg, men saa gør man det paa den Maade, at Stads Herred bliver ved Varde, og kun et Par Smaasogne blive lagte til Esbjerg, og det sker til Trods for Kommunernes Indstillinger, til Trods for Befolkningens Onsker og til Trods ogsaa for den ærede Justitsminister, alt af Hensyn til Varde. Jeg tvivler ikke om, at det var vel overvejet, da det høje Ting vedtog en saadan Lov, men det var virkelig Synd imod Esbjerg, og den Dag i Dag staar Tinghuset uden enten Arrestanter eller Herreds-